शैलात्मजापि पितुरुच्छिर्सो प्रभिलाषं
व्यर्थ समर्थ्य लिलतं वपुरात्मनश्च ।
सच्योः समद्ममिति चाधिकजातलङ्जा
श्रून्या जगाम भवनाभिमुखी कथित्वत् ॥७५॥
सपित्,मुकुलितान्तीं रुद्रसंरम्भभीत्या
इक्तिरमनुकम्प्यामद्रिरादाय दोर्भ्याम् ।
सुरगज इव विश्रत्पश्चिनीं दललग्नां
प्रतिपथगितरासीद्विगदीधिकृतात्मा ॥७६॥

इति श्रीकुमार्सम्भवे महाकाव्ये कविश्रीकालिदासकृती कामद्हनो नाम तृतीयः सर्गः ॥३॥

vit, illorum insatistorum adspectui atuatum in perpetuum ereptum esse.

- 3. . Ehen! vitae domine! vivisne? ' ita exclamana surrexit, satque prac

'se humi conspexit solum cinerem, Sivas irae igne factum, viri forma in-

dutum.

4. Tum illa iterum dolore concussa, mammis terrae ampleau squalidis, lamentabatur capillis diffusis, campum illum codem quasi dolore afficiens.

^{75.} Montisque filia, cum et patris sui, excelso capite praediti, desiderium, et pulchrum suum corpus spe frustrata esse videret, quia hoc coram amicis factum esset, admodum pudibunda, deiecto animo aegre domum profecta est.

^{76.} Exinde Mons, filiam miserabilem, quae Rudrae iram timens oculos clausit, brachiis amplectens, elephanto coelesti similis, qui lotorum acervam dentibus adhaerentem gestat, viam prosecutus est, celeritate corpus suum extendens.